

عنوان مقاله:

بررسی نمادهای آشناسازی در برزنامه

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 21، شماره 46 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

نسیم پری زاده - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

حمیدرضا فرضی - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

رستم امانی آستمال - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

خلاصه مقاله:

آشناسازی (پاگشایی، تشریف، گذار، نوآموزی و سرسپاری) عبارت از آیین ها و مراسم و مناسکی است که در راستای ایجاد تغییر و تحول در زندگی فرد انجام می گیرد و از آن به مرگ (از بین بردن جهالت و نادانی و وضع کفرآمیز کودکی) و تولد دوباره (تعالی روحی و استعلائی حیات) تعبیر می شود. با توجه به اعتقاد برخی از محققان از جمله «میرچا الیاده»، که اسطوره ها و قصه های پریان را سرچشمه گرفته از آیین های آشناسازی و دیگر آیین های گذار یا بیان نمادین آن آیین ها می دانند، در این مقاله، داستان برزنامه به عنوان یک اثر حماسی و اساطیری از این دیدگاه، بررسی شده است. فرض نگارندگان بر این بوده است که این داستان، آیین ها و مراسم آشناسازی (پاگشایی) را در خود نمودار می سازد و مبتنی بر ایده مذکور و با تحلیل محتوایی داستان، قابل تطبیق بودن این داستان با مراسم آشناسازی را اثبات می کند. همه اجزا و مراحل مراسم آشناسازی از قبیل انزوا، جداسازی، بردن نوآموز به بیشه (بیابان)، آموزش و مدت آن، آزمون سخت (شکنجه) و زمان آن، و ... را می توان در داستان مذکور مشاهده کرد. افزون بر این، عناصر نمادین و کهن الگویی دیگری نیز در متن وجود دارد که با مضمون اصلی (آشناسازی)، مرتبط هستند و بر این اساس، تحلیل شده اند.

کلمات کلیدی:

برزنامه، مراسم آشناسازی، انزوا، مرگ، تولد دوباره، بلد (راهنما)، اسطوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734282>

